2024/884

2024.3.19.

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS (EU) 2024/884 IRÁNYELVE

(2024. március 13.)

az elektromos és elektronikus berendezések hulladékairól szóló 2012/19/EU irányelv módosításáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 192. cikke (1) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ([1]),

a Régiók Bizottságával folytatott konzultációt követően,

rendes jogalkotási eljárás keretében ([2]),

mivel:

(1) A 2012/19/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv ([3]) 2012. augusztus 13-án lépett hatályba, és felváltotta a 2002/96/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvet ([4]).

(2) A fotovoltaikus paneleket, amelyek nem tartoztak a 2002/96/EK irányelv hatálya alá, 2012. augusztus 13-tól vonták a 2012/19/EU irányelv hatálya alá, azáltal, hogy a 2012/19/EU irányelv 2. cikke (1) bekezdésének a) pontjában említett, az I. és II. melléklet szerinti 4. kategóriába kerültek besorolásra.

(3) A 2012/19/EU irányelv 13. cikkének (1) bekezdése előírja, hogy a tagállamoknak gondoskodniuk kell arról, hogy az elektromos és elektronikus berendezések 2005. augusztus 13-át követően forgalomba hozott termékekből keletkezett, nem magánháztartásoknak minősülő felhasználóktól származó hulladékai gyűjtésének, kezelésének, hasznosításának és környezetvédelmi szempontból megfelelő ártalmatlanításának költségeit a gyártók viseljék.

(4) 2022. január 25-én az Európai Unió Bírósága (a továbbiakban: a Bíróság) a C-181/20. sz. ügyben hozott ítéletében ([5]) indokolatlan visszamenőleges hatály miatt érvénytelennek nyilvánította a 2012/19/EU irányelv 13. cikkének (1) bekezdését a 2005. augusztus 13. és 2012. augusztus 13. között forgalomba hozott fotovoltaikus panelek vonatkozásában. A Bíróság megállapította, hogy a 2012/19/EU irányelv elfogadását megelőzően a 2008/98/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ([6]) 14. cikke alapján az uniós jogalkotás a tagállamokra hagyta annak megválasztását, hogy a fotovoltaikus panelekből származó hulladékok kezelésével kapcsolatos költségek viselését a jelenlegi vagy korábbi hulladékbirtokosoktól, vagy a fotovoltaikus panelek gyártójától vagy forgalmazójától követeljék-e meg. Ezt követően az uniós jogalkotás a 2012/19/EU irányelv 13. cikkének (1)

([1]) HL C 184., 2023.5.25., 102. o.
([2]) Az Európai Parlament 2024. február 6-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2024. március 4-i határozata.
([3]) Az Európai Parlament és a Tanács 2012/19/EU irányelve (2012. július 4.) az elektromos és elektronikus berendezések hulladékairól (HL L 197., 2012.7.24., 38. o.).
([4]) Az Európai Parlament és a Tanács 2002/96/EK irányelve (2003. január 27.) az elektromos és elektronikus berendezések hulladékairól (HL L 37., 2003.2.13., 24. o.).
([5]) A Bíróság 2022. január 25-i ítélete (nagytanács) – VYSOČINA WIND a.s. kontra Česká republika – Ministerstvo životního prostředí, C-181/20. sz. ügy, ECLI:EU:C:2022:51.
([6]) Az Európai Parlament és a Tanács 2008/98/EK irányelve (2008. november 19.) a hulladékokról és egyes irányelvek hatályon kívül helyezéséről (HL L 312., 2008.11.22., 3. o.).

bekezdésében megállapította azt a szabályt, amely szerint e költségeket minden tagállamban a gyártóknak kell viselniük, még olyan termékek tekintetében is, amelyeket a gyártók már akkor forgalomba hoztak, amikor a 2008/98/EK irányelv hatályban volt. A Bíróság kimondta, hogy ezt a szabályt visszamenőlegesen alkalmazandónak kell tekinteni és ezért az alkalmas a jogbiztonság elvének megsértésére, továbbá hogy ez a visszamenőleges hatály e szabályt a 2012/19/EU irányelv hatálybalépése előtt forgalomba hozott fotovoltaikus panelek vonatkozásában érvényteleníti.

(5) A Bíróság ítéletében azt is kimondta, hogy az a körülmény, hogy egy tagállam a valamely uniós irányelvvel ellentétes jogszabályát ezen irányelv elfogadása előtt hozta meg, önmagában nem jelenti az uniós jog megsértését, mivel az említett irányelvben előírt eredmény elérése nem tekinthető súlyosan veszélyeztetettnek azt megelőzően, hogy az irányelv az uniós jogrend részévé válna.

(6) A Bíróság ítélete közvetlenül maga után vonja, hogy a 2012/19/EU irányelv 13. cikkének (1) bekezdését oly módon kell módosítani, hogy az ne vonatkozzon a 2005. augusztus 13. és 2012. augusztus 13. között forgalomba hozott fotovoltaikus panelek nem magánháztartásnak minősülő felhasználóktól származó hulladékaira. Ezenkívül a Bíróság ítéletében kifejtett megfontolások fényében a 2012/19/EU irányelvet a fotovoltaikus panelek magánháztartásokból származó olyan hulladékai kezelésének finanszírozása kapcsán is módosítani kell, amelyekre a 2012/19/EU irányelv 12. cikke alkalmazandó, valamint más olyan elektromos és elektronikus berendezések kapcsán is – mind a magánháztartásokból, mind a nem magánháztartásnak minősülő felhasználóktól származó hulladékok tekintetében –, amelyeknél a fotovoltaikus panelekéhez hasonló helyzet áll fenn.

(7) A 2012/19/EU irányelv 2. cikke (1) bekezdésének b) pontja 2018. augusztus 15-től az összes elektromos és elektronikus berendezésre kiterjeszti az irányelv hatályát. A fotovoltaikus panelekhez hasonlóan azok az elektromos és elektronikus berendezések, amelyek nem tartoztak a 2012/19/EU irányelv hatálya alá annak 2. cikke (1) bekezdésének a) pontja alapján, azonban 2018. augusztus 15-től kezdődően annak hatálya alá tartoztak annak 2. cikke (1) bekezdésének b) pontja alapján (a továbbiakban: a nyitott hatály alá tartozó elektromos és elektronikus berendezések), korábban nem tartoztak a 2002/96/EK irányelv hatálya alá sem. Ezért a 2012/19/EU irányelv elfogadását megelőzően a tagállamok a 2008/98/EK irányelv 14. cikke értelmében megválaszthatták, hogy az említett elektromos és elektronikus berendezésekből származó hulladék kezelésével kapcsolatos költségek viselését a jelenlegi vagy korábbi hulladékbirtokosoktól, vagy az említett berendezések gyártójától vagy forgalmazójától követeljék-e meg. Ebből kifolyólag a 2012/19/EU irányelv 13. cikke (1) bekezdésének a nyitott hatály alá tartozó elektromos és elektronikus berendezésekre történő alkalmazása a Bíróság ítéletében kifejtett okok miatt ellentétes lenne a jogbiztonság elvével. Emellett, mivel a 2012/19/EU irányelvben csak 2018. augusztus 15-től szerepelnek a nyitott hatály alá tartozó elektromos és elektronikus berendezések, a 13. cikk (1) bekezdését úgy kell módosítani, hogy az ne vonatkozzon a 2005. augusztus 13. és 2018. augusztus 15. között forgalomba hozott, nyitott hatály alá tartozó elektromos és elektronikus berendezésekre.

(8) A 2012/19/EU irányelv 13. cikkének (1) bekezdését tükröző rendelkezésként, amely a nem magánháztartásnak minősülő felhasználókra vonatkozik, az említett irányelv 12. cikke (1) bekezdésének értelmében – amelyet annak 12. cikke (3) bekezdésével összefüggésben kell értelmezni – a 2005. augusztus 13-a után forgalomba hozott termékek tekintetében az elektromos és elektronikus berendezések magánháztartásokból származó hulladékai gyűjtésének, kezelésének, hasznosításának és környezetvédelmi szempontból megfelelő ártalmatlanításának költségeit a gyártóknak kell finanszírozniuk. A Bíróság ítéletében kifejtett okok miatt, amennyiben e rendelkezések alkalmazandók a 2005. augusztus 13-a és 2012. augusztus 13-a között forgalomba hozott fotovoltaikus panelekből származó hulladékok kezelési költségeinek finanszírozására, valamint a 2005. augusztus 13-a és 2018. augusztus 15-e között forgalomba hozott, nyitott hatály alá tartozó elektromos és elektronikus berendezésekre, azok visszamenőleges hatállyal is alkalmazandók lennének, a jogbiztonság elvével ellentétes módon. Ezért a 2012/19/EU irányelv 12. cikkét módosítani kell oly módon, hogy az ne vonatkozzon sem a 2005. augusztus 13-a és 2012. augusztus 13-a között forgalomba hozott fotovoltaikus panelekre, sem pedig a 2005. augusztus 13-a és 2018. augusztus 15-e között forgalomba hozott, nyitott hatály alá tartozó elektromos és elektronikus berendezésekre.

(9) A 2012/19/EU irányelv kiegészíti a 2008/98/EK irányelvet, amely az Unió egyik, hulladékgazdálkodásra vonatkozó általános jogalkotási aktusa. A 2008/98/EK irányelv 8. és 14. cikke ezért alkalmazandó azon fotovoltaikus panelekből és nyitott hatály alá tartozó elektromos és elektronikus berendezésekből származó hulladékok kezelésére azon időszak alatt, amikor fotovoltaikus panelek és nyitott hatály alá tartozó elektromos és elektronikus berendezések a 2012/19/EU irányelv 12. és 13. cikkének ezen irányelvvel bevezetett módosítása értelmében nem tartoznak a 2012/19/EU irányelv hatálya alá.

(10) A 2012/19/EU irányelv 14. cikkének (4) bekezdése és 15. cikkének (2) bekezdése előírja, hogy a forgalomba hozott elektromos és elektronikus berendezéseket – lehetőleg a Cenelec által 2006 márciusában elfogadott EN 50419 európai szabványnak megfelelően – meg kell jelölni. Ezt a szabványt a 2012/19/EU irányelvre vonatkozóan benne szereplő hivatkozások aktualizálása érdekében felülvizsgálták. Ezért az említett cikkekben szereplő, a szabványra utaló hivatkozásokat naprakésszé kell tenni, hogy azok az EN 50419 európai szabvány felülvizsgált, a Cenelec által 2022 júliusában elfogadott változatára hivatkozzanak.

(11) A 2012/19/EU irányelv 15. cikkének (2) bekezdése előírja, hogy annak érdekében, hogy az elektromos és elektronikus berendezések forgalomba hozatalának időpontját egyértelműen meg lehessen határozni, a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy az elektromos vagy elektronikus berendezésen található jelzésből kiderüljön, hogy a berendezést 2005. augusztus 13-át követően hozták forgalomba. A 12. és 13. cikk módosítása következményeként a 15. cikk (2) bekezdését módosítani kell a fotovoltaikus panelek és a nyitott hatály alá tartozó elektromos és elektronikus berendezések tekintetében oly módon, hogy az egyértelművé tegye, hogy a megjelölési kötelezettség csak 2012. augusztus 13-tól alkalmazandó a fotovoltaikus panelekre, és csak 2018. augusztus 15-től a nyitott hatály alá tartozó elektromos és elektronikus berendezésekre.

(12) Annak érdekében, hogy a 2012/19/EU irányelv jövőbeli felülvizsgálatai során továbbra is tiszteletben lehessen tartani a jogbiztonság elvét, kiemelt figyelmet kell fordítani minden olyan rendelkezés elfogadásának megakadályozására, amelynek esetlegesen indokolatlan visszamenőleges hatálya lehet. Emellett az elektromos és elektronikus berendezések gyártói számára egyértelműséget és kiszámíthatóságot kell biztosítani azon működési feltételek tekintetében, amelyek a termékeik forgalomba hozatalakor hatályban voltak. Ez a megközelítés segít elkerülni az elektromos és elektronikus berendezések hulladékainak jövőbeli kezelésével kapcsolatos előre nem látható költségek felmerülésének kockázatát. Fontos továbbá, hogy az ilyen felülvizsgálatok tiszteletben tartsák a 2008/98/EK irányelv 4. cikkében meghatározott hulladékhierarchiát.

(13) A tagállamoknak és a Bizottságnak a magyarázó dokumentumokról szóló, 2011. szeptember 28-i együttes politikai nyilatkozatával ([7]) összhangban a tagállamok vállalták, hogy az átültető intézkedéseikről szóló értesítéshez indokolt esetben egy vagy több olyan dokumentumot mellékelnek, amely megmagyarázza az irányelv elemei és az azt átültető nemzeti jogi eszközök megfelelő részei közötti kapcsolatot. Ezen irányelv tekintetében a jogalkotó úgy ítéli meg, hogy az ilyen dokumentumok átadása indokolt.

(14) A fotovoltaikus panelekből és a nyitott hatály alá tartozó elektromos és elektronikus berendezésekből származó hulladékok nem megfelelő kezelése az egészségre és a környezetre gyakorolt jelentős káros hatásokhoz vezet. Ezért fontos biztosítani a fotovoltaikus panelekből származó hulladékok megfelelő kezelését és maximális hasznosítását. A 2012. augusztus 13-a előtt forgalomba hozott fotovoltaikus panelekből és a 2018. augusztus 15-e előtt forgalomba hozott valamennyi, nyitott hatály alá tartozó elektromos és elektronikus berendezésből származó hulladékok gyűjtésének és kezelésének finanszírozásához szükséges pénzügyi kötelezettségek ezen irányelv révén bevezetett változtatásainak sérelme nélkül fontos, hogy a tagállamok biztosítsák az elektromos és elektronikus berendezések kapcsolódó hulladékainak környezetvédelmi szempontból megfelelő kezelését. A tagállamok egyéni vagy kollektív kiterjesztett gyártói felelősségi rendszereik révén ösztönözhetik a gyártókat, hogy megfelelően gyűjtsék és kezeljék a fotovoltaikus panelek és a nyitott hatály alá tartozó elektromos és elektronikus berendezések történelmi hulladékait.

(15) A 2012/19/EU irányelv felülvizsgálatakor és hiányosságainak kezelése során létfontosságú biztosítani, hogy az elektromos és elektronikus berendezések hulladékainak kezelésével kapcsolatos költségek ne háruljanak aránytalan mértékben a fogyasztókra vagy a polgárokra. Ez magában foglalja „a szennyező fizet” elv figyelembevételét, az elektromos és elektronikus berendezések hulladékainak gyűjtésére vonatkozó célértékekkel kapcsolatos lehetséges rendelkezések kezelését és a 2008/98/EK irányelv 4. cikkében meghatározott hulladékhierarchia betartását.

(16) Mivel ezen irányelv céljait a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, az Unió szintjén azonban az intézkedés terjedelme és hatásai miatt e célok jobban megvalósíthatók, az Unió intézkedéseket hozhat a szubszidiaritásnak az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt elvével összhangban. Az arányosságnak az említett cikkben foglalt elvével összhangban ez az irányelv nem lépi túl az e célok eléréséhez szükséges mértéket,

([7]) HL C 369., 2011.12.17., 14. o.

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

A 2012/19/EU irányelv módosításai

A 2012/19/EU irányelv a következőképpen módosul:

1. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„*24a. cikk*

Felülvizsgálat

(1) A Bizottság legkésőbb 2026. december 31-ig értékeli ezen irányelv felülvizsgálatának szükségességét, és adott esetben jogalkotási javaslatot terjeszt elő e tekintetben, amelyet alapos társadalmi-gazdasági és környezeti hatásvizsgálat kísér.

(2) Az (1) bekezdésben említett hatásvizsgálatban a Bizottság különösen a következők szükségességét mérlegeli:

a) olyan rendelkezések, amelyek kifejezetten biztosítják a jogbiztonság elvének tiszteletben tartását, valamint azt, hogy egyetlen tagállamban se kerüljön indokolatlan visszamenőleges hatály alkalmazásra;

b) olyan rendelkezések, amelyek biztosítják a 2008/98/EK irányelv 4. cikkében meghatározott hulladékhierarchia végrehajtását;

c) olyan rendelkezések, amelyek „a szennyező fizet” elvvel összhangban biztosítják, hogy a polgárokat és a fogyasztókat ne terheljék aránytalan költségek;

d) rendelkezések, amelyek ezen irányelv teljeskörű végrehajtását és érvényesítését biztosítják, különösen a megfelelő gyűjtési célértékek, valamint az elektromos és elektronikus berendezések hulladékai illegális kereskedelmének megakadályozása tekintetében;

e) az elektromos és elektronikus berendezéseken belül egy új kategória létrehozása ezen irányelvben a „fotovoltaikus panelek” számára azzal a céllal, hogy a fotovoltaikus paneleket el lehessen különíteni a III. és IV. mellékletben említett, az elektromos és elektronikus berendezések 4. számú jelenlegi „nagygépek” kategóriájától, valamint a gyűjtési célértékeknek a forgalomba hozott termékek mennyisége helyett a gyűjtésre rendelkezésre álló hulladék fotovoltaikus paneleknek a fotovoltaikus panelek várható élettartama alapján történő kiszámítása;

f) olyan mechanizmus létrehozása, amely a gyártó csődje vagy felszámolása esetén biztosítja a fotovoltaikus panelek – akár magánháztartásokból, akár nem magánháztartásnak minősülő felhasználóktól származó – hulladékainak gyűjtésével, kezelésével, hasznosításával és környezetvédelmi szempontból megfelelő ártalmatlanításával kapcsolatban felmerülő jövőbeli költségek pénzügyi fedezését.”

2. A 12. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a gyártók biztosítsák legalább az elektromos és elektronikus berendezések magánháztartásokból származó és az 5. cikk (2) bekezdésének megfelelően létrehozott gyűjtőhelyeken elhelyezett hulladékai gyűjtésének, kezelésének, hasznosításának és környezetvédelmi szempontból megfelelő ártalmatlanításának finanszírozását a következők szerint:

a) a 2. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett, a fotovoltaikus panelektől eltérő elektromos és elektronikus berendezések hulladékai esetében, amennyiben az ilyen elektromos és elektronikus berendezéseket 2005. augusztus 13-át követően hozták forgalomba;

b) az elektromos és elektronikus berendezések fotovoltaikus panelekből származó hulladékai esetében, amennyiben az ilyen fotovoltaikus paneleket 2012. augusztus 13-tól kezdődően hozták forgalomba; valamint

c) a 2. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett és a 2. cikk (1) bekezdése a) pontjának hatálya alá nem tartozó elektromos és elektronikus berendezések hulladékai esetében, amennyiben az ilyen elektromos és elektronikus berendezéseket 2018. augusztus 15-től kezdődően hozták forgalomba.”;

b) a (3) bekezdés első albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Minden gyártó felelős az (1) bekezdésben említett tevékenységek finanszírozásáért a saját termékeiből származó hulladékok tekintetében. A gyártók választhatnak, hogy ezt a kötelezettséget egyénileg vagy kollektív rendszerhez csatlakozva teljesítik-e.”;

c) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) Az elektromos és elektronikus berendezések 2005. augusztus 13. napján vagy azt megelőzően forgalomba hozott, a 2. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett, fotovoltaikus panelektől eltérő termékekből származó hulladékaival (a továbbiakban: történelmi hulladékok) való gazdálkodás költségei finanszírozásának felelőssége egy vagy több olyan rendszert terhel, amelyhez vagy amelyekhez a vonatkozó költségek felmerülésekor a piacon jelen lévő valamennyi gyártó arányosan, például az adott berendezés jellegének megfelelő piaci részesedése arányában járul hozzá.”

3. A 13. cikk (1) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy az elektromos és elektronikus berendezések nem magánháztartásnak minősülő felhasználóktól származó hulladékai gyűjtésének, kezelésének, hasznosításának és környezetvédelmi szempontból megfelelő ártalmatlanításának költségeit a gyártók finanszírozzák a következők szerint:

a) a 2. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett, a fotovoltaikus panelektől eltérő elektromos és elektronikus berendezések hulladékai esetében, amennyiben az ilyen elektromos és elektronikus berendezéseket 2005. augusztus 13-át követően hozták forgalomba;

b) az elektromos és elektronikus berendezések fotovoltaikus panelekből származó hulladékai esetében, amennyiben az ilyen fotovoltaikus paneleket 2012. augusztus 13-tól kezdődően hozták forgalomba; valamint

c) a 2. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett, a 2. cikk (1) bekezdése a) pontjának hatálya alá nem tartozó elektromos és elektronikus berendezések hulladékai esetében, amennyiben az ilyen elektromos és elektronikus berendezéseket 2018. augusztus 15-től kezdődően hozták forgalomba.

A 2. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett, a fotovoltaikus panelektől eltérő, azon elektromos és elektronikus berendezések történelmi hulladékai esetében, amelyeket új helyettesítő termékekkel vagy azonos funkciót betöltő új termékekkel váltanak fel, a költségeket ezen termékek gyártói finanszírozzák azok szállításakor. A tagállamok rendelkezhetnek ehelyett úgy is, hogy a nem magánháztartásnak minősülő felhasználók is felelősek legyenek részben vagy teljes mértékben e finanszírozásért.

Az egyéb, a 2. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett, a fotovoltaikus panelektől eltérő elektromos és elektronikus berendezések történelmi hulladékai esetében a költségeket a nem magánháztartásnak minősülő felhasználók finanszírozzák.”

4. A 14. cikk (4) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A tagállamok annak érdekében, hogy az elektromos és elektronikus berendezések hulladékainak válogatatlan települési hulladékként történő ártalmatlanítását a lehető legalacsonyabb szintre csökkentsék, valamint hogy elősegítsék azok elkülönített gyűjtését, biztosítják, hogy a gyártók a IX. mellékletben szereplő ábrával megfelelően – lehetőleg az EN 50419:2022 európai szabvány szerint – megjelöljék a forgalomba hozott elektromos és elektronikus berendezéseket. Kivételes esetekben, amikor ez a termék mérete vagy funkciója miatt szükséges, az ábrát az elektromos vagy elektronikus berendezések csomagolására, használati utasítására és garanciajegyére kell nyomtatni.”

5. A 15. cikk (2) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Annak érdekében, hogy az elektromos vagy elektronikus berendezés forgalomba hozatalának időpontját egyértelműen meg lehessen határozni, a tagállamok biztosítják, hogy az elektromos vagy elektronikus berendezésen található jelzésből kiderüljön, hogy a berendezést 2005. augusztus 13-át követően hozták forgalomba. Lehetőség szerint az EN 50419:2022 európai szabványt kell alkalmazni e célból.

A fotovoltaikus panelek esetében az első albekezdésben említett kötelezettség csak a 2012. augusztus 13-tól kezdődően forgalomba hozott fotovoltaikus panelekre vonatkozik.

A 2. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett és a 2. cikk (1) bekezdése a) pontjának hatálya alá nem tartozó elektromos és elektronikus berendezések esetében az e bekezdés első albekezdésében említett kötelezettség csak a 2018. augusztus 15-től kezdődően forgalomba hozott elektromos és elektronikus berendezésekre vonatkozik.”

2. cikk

Átültetés

(1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek 2025. október 9-ig megfeleljenek. Erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguk azon főbb rendelkezéseinek szövegét, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

3. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* történő kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

4. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Strasbourgban, 2024. március 13-án.

az Európai Parlament részéről	*a Tanács részéről*
az elnök	*az elnök*
R. METSOLA	H. LAHBIB